

Nr 775

Av herr **Dahlgren m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 41 med förslag till jordförvärvslag m. m.*

Antalet yrkes- och binäringsfiskare har sedan flera år minskat på samtliga kuststräckor i landet. Störst är minskningen på Ostkusten. Anledningarna till detta är flera och skall icke här diskuteras. Det torde dock vara odiskutabelt att det finns anledning tillse att lagstiftning i ärenden som berör yrkesfiskare icke sker som försvårar för dessa dels bedriva ett rationellt fiske, dels upprätthålla en bärig näringsgren.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 41 med förslag till jordförvärvslag m. m. synes det oss som en speciell grupp fastigheter skulle vara undantagna lagens bestämmelser och därmed äventyra skapandet av bärkraftiga fiskefastigheter. De fastigheter som här åsyftas är regelmässigt taxerade som jordbruksfastigheter, trots att deras betydelse ur den synpunkten är ringa eller obefintlig. En riktigare beteckning skulle otvivelaktigt vara fiskefastigheter. Denna speciella typ är den dominerande utmed Ostkusten. I exempelvis en by med flera sådana fastigheter bedrivs yrkesfångst som en sorts gemensamhetsfiske, beroende på att det, ehuru fastigheternas landareal är klart redovisad för varje fastighet, ej finnes motsvarande gränsmarkering av fastighetens vattenägor. Det skulle ej heller vara önskvärt att en sådan skiftning av vattnet komme till stånd — även om det vore tekniskt genomförbart — då fiskemöjligheterna starkt varierar inom vida gränser. Det system som nu utvecklats till ett sedvanebruk innebär att de olika fastigheterna enligt en viss byordning skiftar fiskelotter varje år. Härigenom elimineras olägenheterna av de olika fiskelotternas tillgång på fisk och öppnas möjligheterna för alla fastighetsägare att i varje fall vissa år bedriva exempelvis framgångsrikare ålfiske.

Av vad som här sagts torde framgå att yrkesfiskets intressen här är speciella och att det skulle vara synnerligen olägligt för yrkesfiskets intressen om en icke yrkesfiskare skulle få "köpa in sig" i detta system, som är en helhet. Det är inte här endast en fråga om att bedöma bärkraften hos varje enskild fastighet, utan man skulle då införa ett främmande element i en alldeles speciell form av yrkesverksamhet där alla indirekt är beroende av varandra.

Ett lagstiftningsskydd för dessa yrkesutövare borde därför införas i jordförvärvslagen. Detta skydd bör innebära att, vid försäljning av sådan fastighet som här exemplifierats till köpare som icke ämnar bedriva yrkes-

fiske därstädes, vattnet vid sådant köp förbehålles de på orten yrkesverk-
samma fiskarna, eller att beträffande fastighet, där yrkesfiske för fastig-
heten är av betydelse, förvärvstillstånd vägras, om förvärvarens huvud-
sakliga syfte med fånet icke är att bedriva dylikt fiske.

Med hänvisning till det ovan framförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 41
måtte besluta i enlighet med motionens syfte, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta erforderlig lag-
text.

Stockholm den 26 mars 1965

Anders Dahlgren

Mac P. Hamrin
i Kalmar

Olof Johansson

Erik Grebäck

Einar Gustafsson
i Kärby